Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

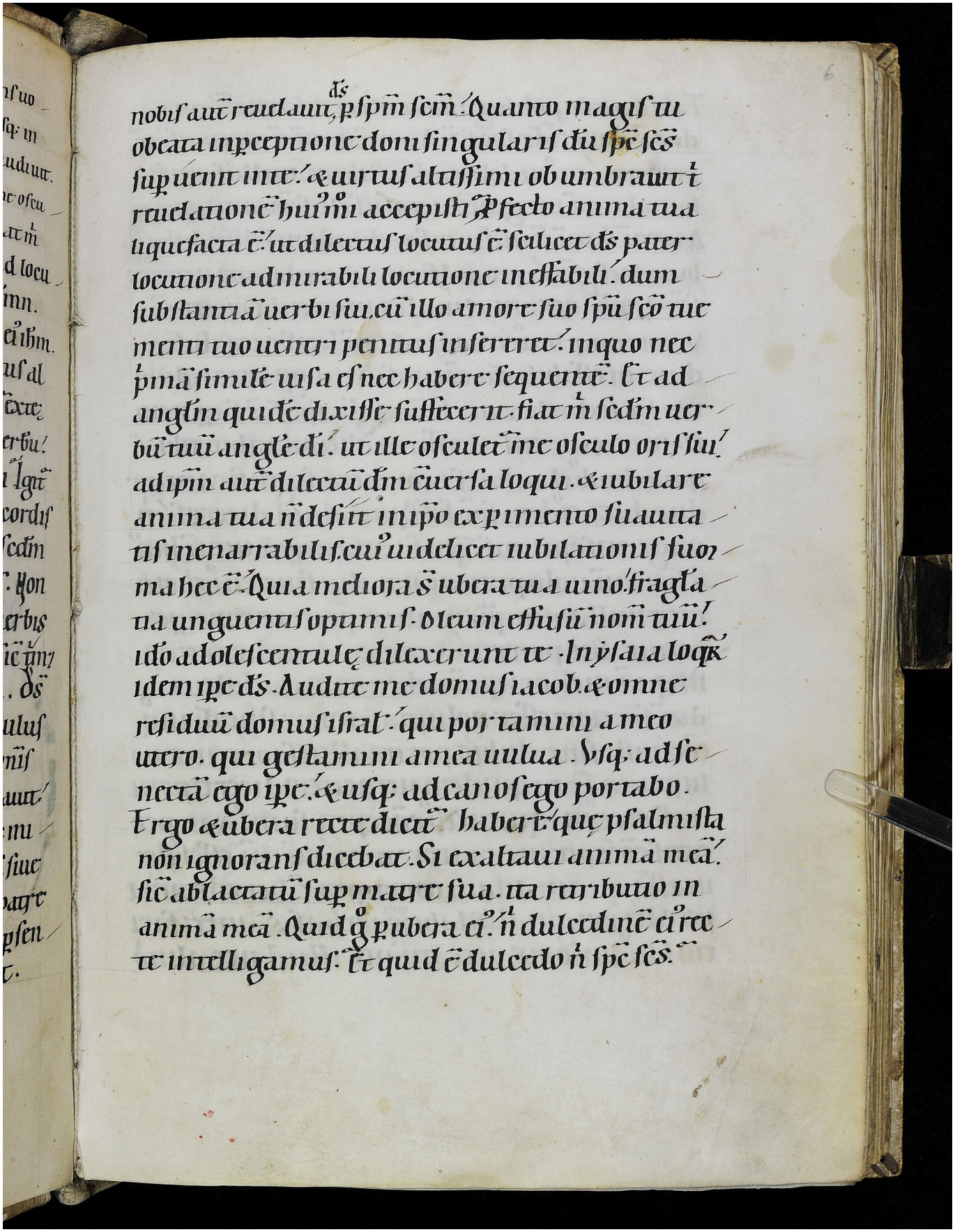

nobis autem reuelauit, per spm scm. Quanto magis tu
obcecata in peccatione domi singularis du spe ses
sup uenit inter. Et uirtus altissimi obumbrauit t
reuelationem hui mi accepisti. Profecto anima tua
liquefacta est. ut dilectus locutus est scilicet ds pater
locutione admirabili locutione ineffabili. dum
substantia uerbi sui. cum illo amore suo spu sco tue
mentis tuo uentri penetrauit. in quo nec
prima simile uisa est nec habere sequentem. Et ad
anglm qui de dixisse sufficere it. fiat in secdm uer
bum tuum angle di. ut ille osculetur me osculo oris sui.
ad ipm autem dilectum dm conuersa loqui. Et iubilare
anima tua non desinit in ipo experimento suauita
tis inenarrabilis. cui uidelicet iubilationis suo
ma hec est. Quia meliora sunt ubera tua uino. fragra
nta unguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum.
ido adolescentulę dilexerunt te. In ysaia loqur
idem ipse ds. Audite me domus iacob. Et omne
residuum domus israel. qui portamini a meo
utero. qui gestamini a mea uulua. Usq: ad se
nectam ego ipse. Et usq: ad canos ego portabo.
Ergo Et ubera recte dicuntur habere. quę psalmista
non ignorans dicebat. Si exaltaui animam meam.
sic ablactatum sup matre sua. ita retributo in
anima mea. Quid g ubera ei. n dulcedinem ei rec
te intelligamus. Et quid est dulcedo n spe ses.